

Προς τον αξιότιμο κύριο

Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδος

κ. Φάνη Σπανό

Καλυβίων 2

35132 Λαμία

24.03.2021

Θέμα: Δίστομο ./ Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Online συνάντηση από 15.3.2021

Αξιότιμε κύριε Περιφερειάρχη,

Όπως συμφωνήθηκε, σας αποστέλλω σήμερα εκ νέου ένα διάγραμμα των δικών που εκπροσωπήθηκαν από εμένα και των δικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν επ' αυτών, καθώς και πληροφόρηση για τις εκκρεμείς δίκες.

Προκειμένου να καταστεί δυνατή η αναγκαστική εκτέλεση σε γερμανική περιουσία στην Ιταλία, έπρεπε σε πρώτη φάση να αναγνωρισθεί η εκτελεστικότητα των Ελληνικών δικαστικών αποφάσεων (137/97 Λειβαδιάς και 11/2020 Αρείου Πάγου). Κατόπιν τούτου ήταν δυνατή η επιβολή αναγκαστικής εκτέλεσης.

Κατά των δικαστικών αποφάσεων αναγνώρισης εκτελεστικότητας του Εφετείου Φλωρεντίας άσκησε η Γερμανία ανακοπές (Φάκελος 2 και 5). Οι ανακοπές αυτές απορρίφθηκαν και με τον τρόπο αυτό μπορέσαμε να ξεκινήσουμε το 2009 την αναγκαστική εκτέλεση στην περιουσία των Σιδηροδρόμων βάσει των προσωρινώς εκτελεστών αποφάσεων εκτέλεσης. Καταχωρήθηκε μια μικρή προσημείωση υποθήκη είχε καταχωρηθεί ήδη το 2007 σε κληρονομιαίο ακίνητο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ήτοι στη Βίλα Βιγκόνι στην Επαρχία του Κόμο. Κατά της εγγραφής αυτής ασκήθηκε από την Γερμανία αγωγή εξάλειψης (φάκελος 9 και 10), έφεση και αίτηση αναίρεσης (φάκελος 11 και 12). Εν τέλει, το Ιταλικό Ακυρωτικό Δικαστήριο το 2017/18 ακύρωσε εν μέρει την πρώτη απόφαση του Πρωτοδικείου του Κόμο με την αιτιολογία ότι το ιδιωτικό εκπαιδευτικό κέντρο Villa Vigoni υπηρετεί «διπλωματικούς» σκοπούς, συμπήφισε δε τα δικαστικά έξοδα.

Εν τω μεταξύ, η Γερμανία κατέθεσε κατά των υπ' αρ. 486/07 και 1696/08 αποφάσεων αναγνώρισης εκτελεστικότητας του Εφετείου Φλωρεντίας αίτηση αναίρεσης στο Ακυρωτικό Δικαστήριο (φάκελος 4 και 8). Αμφότερες αιτήσεις αναίρεσης απορρίφθηκαν. Εν όψει της

εξέλιξης αυτής της ιταλικής νομολογίας, συμφώνησαν οι Κυβερνήσεις της Ιταλίας και Γερμανίας το Νοέμβριο του 2008 στην Τεργέστη, να παραπεμφθούν οι αποφάσεις των Ιταλών δικαστών στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για να ελεγχθούν ως προς την συμβατότητά τους προς το Διεθνές δίκαιο, επειδή δήθεν παραβιάζουν την δικαιοδοτική ασυλία (ετεροδικία) της Γερμανίας. Η διαδικασία αυτή ήταν εξ αρχής έτσι δομημένη, ώστε τα επιχειρήματα που είναι ευνοϊκά για τα θύματα εγκλημάτων πολέμου, να μην μπορούν να ακουστούν ενώπιον του Δικαστηρίου. Και η Ελληνική Κυβέρνηση συμφώνησε στην διαδικασία αυτή (συμφωνία κυρίων). Σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο δικαστικός εκπρόσωπος της Ελλάδος, καθηγητής Περράκης αρνήθηκε να παραλάβει από τον υπογράφοντα πληροφορίες σχετικά με την δίκης που είχαν διεξαχθεί στην Ιταλία. Από κοινού με τον Δικηγόρο Αθηνών Στέφανο Φουρτουνίδη δώσαμε στον ανωτέρω εκπρόσωπο εξηγήσεις στην Ελληνική γλώσσα σχετικά με την παραίτηση της Γερμανίας από την ασυλία δικαιοδοσίας. Η Ελλάδα ωστόσο παρέλειψε να προβάλλει στο Διεθνές Δικαστήριο το επιχείρημα της παραίτησης της Γερμανίας από την δικαιοδοτική ασυλία κατά το άρθρο 17 παρ. 3 της Συμφωνίας του Λονδίνου.

Η πρόταση του πρώην Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδος, κ. Περγαντά, να οριστεί ο υπογράφων ως σύμβουλος στην δίκη στο Διεθνές Δικαστήριο προς υπεράσπιση των θυμάτων της σφαγής του Διστόμου ή να παρασχεθεί διπλωματική προστασία στους πολίτες του Διστόμου, απορρίφθηκε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Ως εκ τούτου, το αποτέλεσμα της απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου από 3.2.2012 ήταν προβλέψιμο, αφού όλα τα κράτη που εκπροσωπούσαν από τους δικαστές του Δικαστηρίου είχαν, εν όψει των σοβαρών εγκλημάτων πολέμου που είχαν τελεσθεί κατά τους πολέμους του Κόλπου, προφανές συμφέρον να διατηρηθεί η αρχή της ετεροδικίας ακόμη και σε περίπτωση σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς δικαίου.

Μετά από την έκδοση της απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου από 3.2.2012 κηρύχθηκαν οι δυο αποφάσεις των Ιταλικών Δικαστηρίων (κατάσχεση εις χείρας τρίτου) ως απαράδεκτες. Ο υπογράφων άσκησε για λογαριασμό της Περιφέρειας ανακοπή. Μετά από ένα έτος, η Κυβέρνηση Μοντι εξέδωσε ένα νόμο, ο οποίος αποσκοπούσε στην διευκόλυνση της αναδρομικής κατάργησης των εκτελεστών αποφάσεων για την αναγκαστική εκτέλεση. Τούτο αξιοποιήθηκε από την Γερμανία, η οποία επιχείρησε να ακυρώσει τις αποφάσεις αναγκαστικής εκτέλεσης με τη βοήθεια του νέου αυτού Νόμου 5/2013 (φάκελος 13-14-15-16). Εν τέλει, η προσπάθεια αυτή δεν στέφθηκε από επιτυχία., διότι στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα και σε συνάρτηση με άλλες δίκης στην Ιταλία, ο υπογράφων πέτυχε, να υποβληθεί στο Ιταλικό Συνταγματικό Δικαστήριο το ερώτημα της συνταγματικότητας του Ν. 5/2013, με τον οποίο επιχειρήθηκε η ενσωμάτωση της απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου στο εθνικό δίκαιο.

Το Συνταγματικό Δικαστήριο κήρυξε, με την υπ' αρ. 238/14 απόφασή του, τον Ν. 5/13 ως αντισυνταγματικό, στο βαθμό που υποχρέωνε τους Ιταλούς δικαστές να ακολουθήσουν την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου. Και τούτο διότι το άρθρο 3 (του ανωτέρω νόμου) παραβιάζει το άρθρο 24 της Ιταλικού Συντάγματος που εγγυάται την πρόσβαση στην τακτική δικαιοσύνη στα θύματα βαρύτατων εγκλημάτων πολέμου.

Μετά από την έκδοση της απόφασης του Συνταγματικού Δικαστηρίου έγινε δεκτό το αίτημα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, να συνεχιστεί η διαδικασία αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτων (απόφαση υπ' αρ. 5228/2017 και απόφαση υπ' αρ. 11069/2015 Πρωτοδικείου Ρώμης). Οι Γερμανικοί Σιδηρόδρομοι (Deutsche Bahn) άσκησαν κατά αυτών έκτακτα ένδικα μέσα στο Ιταλικό Ακυρωτικό Δικαστήριο, το οποίο με τις υπ' αρ. 21995 και 21996/2019 αποφάσεις του τα απέρριψε.

Εντός της νόμιμης προθεσμίας ο υπογράφων ζήτησε την επανάληψη των δικών αναγκαστικής εκτέλεσης.

Λόγω της πανδημίας Covid 19 αναβλήθηκαν οι σχετικές δίκες για το έτος 2021.

Συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης το 2021.

Όπως έχω αναλυτικά εξηγήσει στον προκάτοχό σας, κ. Μπακογιάννη στην Αθήνα και στην Φλωρεντία, ο οφειλέτης, ήτοι η Deutsche Bahn δήλωσε στο πλαίσιο των δικών ανακοπής που ξεκίνησαν το έτος 2010, ότι δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση κατά της απαίτησης εις χείρας των Ιταλικών Σιδηροδρόμων με βάση τις Ελληνικές δικαστικές αποφάσεις, διότι πρώτον η Deutsche Bahn Α.Ε. δεν ταυτίζεται με το Γερμανικό Δημόσιο και εκτός αυτού, ακόμη και αν υπήρχε τέτοια ταύτιση, το Γερμανικό Κράτος χαιρεί ασυλίας αναγκαστικής εκτέλεσης. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε (η Deutsche Bahn ΑΕ) ότι δεν ευθύνεται ούτε επί τη βάσει άλλων νομικών βάσεων για τα χρέη του Γερμανικού Δημοσίου (απόκτηση περιουσίας, καθολική διαδοχή και νομοθετική ρύθμιση).

Η Deutsche Bahn αιτήθηκε για το λόγο αυτό την προσωρινή αναστολής της αναγκαστικής εκτέλεσης, κάτι το οποίο όμως δεν έχει γίνει για πάνω από 10 έτη. Για τις δυο αυτές δίκες ανακοπής του Οφειλέτη, ζήτησε η Deutsche Bahn ΑΕ την επανάληψη της διαδικασίας. Αυτές εκδικάστηκαν στις 17.3.2021 αλλά δεν έχει εκδοθεί ακόμη απόφαση.

Εκκρεμούν δυο διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης (κατασχέσεις εις χείρας τρίτου) και εκ του λόγου αυτού υφίστανται δύο δίκες ανακοπής.

Στις 9.6.2021 εκδικάζεται η επανάληψη των δικών αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία διακόπηκε για πάνω από μια δεκαετία:

- Αρ. δικογραφίας 12456/2009, Επανάληψη διαδικασίας της πρώτης αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου
- Αρ. δικογραφίας 1371/2010, Επανάληψη της δεύτερης αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου

Οι Ιταλικοί Σιδηρόδρομοι δήλωσαν στις δυο διαδικασίες κατάσχεσης εις χείρας τους, ότι δεν είναι οφειλέτης του Γερμανικού Δημοσίου αλλά εξυπηρετεί, στο πλαίσιο ενός συστήματος συμψηφισμού με την Γερμανία, έναν άλλον Οφειλέτη/Πιστωτή με διαφορετικό

διεθνή φορολογικό αριθμό ΑΦΜ-ΦΠΑ. Παρόλα αυτά υπέβαλαν σε εμάς τις εκτυπώσεις λογαριασμού με τα δεσμευμένα ποσά του λογαριασμού.

Στην επισπεύδουσα την αναγκαστική εκτέλεση Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος δόθηκε προθεσμία, ώστε να αναγνωρίσει δικαστικώς την υφιστάμενη οφειλή τρίτου στο πλαίσιο μιας ενδιάμεσης αναγνωριστικής δίκης (accertamento di credito), δηλαδή να αναγνωριστούν οι απαιτήσεις των Γερμανικών Σιδηροδρόμων (Deutsche Bahn) κατά των Ιταλικών Σιδηροδρόμων. Οι δίκες αυτές είχαν ξεκινήσει πριν το 2012, όταν και κηρύχθηκε απαράδεκτη η αναγκαστική εκτέλεση. Με αίτημα της Περιφέρειας ζητήθηκε η επανάληψη και των δικών αυτών κατόπιν της έκδοσης των αποφάσεων του Ιταλικού Ακυρωτικού Δικαστηρίου από 3.9.2019. Ως πρώτη ημερομηνία εκδίκασης ορίστηκε η 9.6.2021:

- Αρ. δικογραφίας: 45982/2010, Επανάληψη αναγνωριστικής δίκης της πρώτης οφειλής τρίτου Trenitalia κ.α.
- Αρ. δικογραφίας: 15809/2010 Επανάληψη αναγνωριστικής δίκης της δεύτερης οφειλής τρίτου Trenitalia κ.α.

Και στις δυο αναγνωριστικές δίκες πρέπει να γίνει διεξαγωγή αποδείξεων και αναμένεται ότι το Δικαστήριο θα τάξει νέες προθεσμίες για κατάθεση προτάσεων και / ή θα διατάξει την διεξαγωγή αποδείξεων (Σ.τ.Μ.: πραγματογνωμοσύνη κλπ).

Σας παρακαλώ να μην διστάσετε να απευθυνθείτε στο γραφείο μου τυχόν περαιτέρω ερωτήματα,

Επιθυμώ να επισημάνω, ότι οι παρούσες αναφορές αποτελούν αντικείμενο εκτενών συζητήσεων που έλαβαν χώρα το 2016 και 2017 στην Αθήνα με τον προκάτοχό σας και ότι η βασική γραμμή άμυνας της Γερμανικής πλευράς περιέχεται στο δικόγραφο από 26.2.2010, το οποίο επισυνάπτω στην Ελληνική γλώσσα και είχε κοινοποιηθεί στην Περιφέρεια ήδη στις 30.3.2010.

Αναφερόμενος στην προηγούμενη αλληλογραφία μου, σας παρακαλώ ευγενικά, να προβείτε σε καταβολή σε σχέση με το Σημείωμα αμοιβής μου από 4.12.2020.

Σε αναμονή της απάντησής σας, διατελώ

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ιωακείμ Λάου, Δ.Ν. Δικηγόρος

Συνημμένα:

1. Διάγραμμα Φακέλων 2 έως 16
2. Αντίγραφο των δικαστικών αποφάσεων 2-16
3. Απόφαση Ferramosca 11069/2015
4. Απόφαση Di Marco 5228-2017
5. Απόφαση Cassazione 21995/2019
6. Απόφαση Cassazione 21996/2019
7. Δικόγραφο από 30.3.2010